పాపఫలం

ఇది సుబ్రహ్మణ్యం చెల్లెలి కథ. తెలిసినవారికిందులో పాపమూ ఉంది, ఫలమూ ఉంది.

ఆన 1929 డిసెంబరు 13 తేదీ లగాయతు సుబ్రహ్మణ్యం చెల్లెలు పంకజాక్షి తాలూకు శీలం పాడయిపోయింది. ఆరోజున ఆ అమ్మాయి శరీరం దానిమొగుడయిన లక్ష్మీనారాయణ వశమయింది. లక్ష్మీనారాయణకు దొరికిన ఆడదాని శీలం పాడుగాకుండా వుండటమనేది ఎన్నడూ జరగలేదు.

పంకజాక్షి భర్తకు అచ్చిరాలేదు. అది కాపరానికి వచ్చినరోజు లగాయతు లక్ష్మీనారాయణ తనపాపాలకు ఫలితం అనుభవించసాగాడు. యములవాళ్ళు వైద్యుల రూపానవచ్చి అతన్ని నానాబాధలూ పెట్టారు. అతని రక్తంలో అగ్నిహోత్రం ప్రవేశపెట్టారు. అతన్ని బల్లమీద పడుకోబెట్టి కోశారు. రెండు నెలలయిన తరువాత లక్ష్మీనారాయణ గుర్తుపట్టటానికి వీలులేని స్వరూపంతో, మొహంమీది చర్మం తోలల్లేఅయి, వేళ్ళు శాశ్వతంగా కొంగర్లుపోయి ఒకకాలు పక్షవాతం పాలయి బయటపడ్డాడు.

వాడు ముందు ముందు ఆటే పాపాలు చెయ్యలేడని వైద్యులు భరవాసా యిచ్చారు.

లక్ష్మీనారాయణ విషయంలో పుణ్యంగట్టుకున్న మహానుభావురాలెవరో తెలీదు కాని, చుట్టపక్కాలంతా — ముఖ్యంగా లక్ష్మీనారాయణ వేపువాళ్లు — పంకజాక్షికేసి చూశారు, "దీనికంతకీ కారణం" అన్నట్టు. పాపిష్టివాడు పాపఫలం అనుభవించటం ఎవరికీ ఇష్టంలేనట్టు కనపడ్డది. ఆ పాపఫలంలో పంకజాక్షికి పత్నీభాగం లేకపోవటం మరీ అన్యాయంగా కనిపించింది అందరికీ.

అయితే, నేనూ కామేశ్వర్రావూ చాలా సంతోషించాం. మేమా? మేమిద్దరమూ ఈకథకు ప్రేక్షకులం, మమ్మల్ని వదిలెయ్యండి.

"ఇక ముందు పంకజాక్షి గతేమిటి? వాడు — ఆ లక్ష్మీనారాయణ దాంతో కాపరం చెయ్యటానికి పనికిరాడు." అన్నాడు కామేశ్వర్రావు నాతో ప్రైవేటుగా.

"దాన్ని పెళ్ళాడటానికే పనికిరాడు నన్నడిగితే!" అన్నాను.

నా బుద్ధి మాంద్యానికి వాడు విసుక్కుని, "అదిసరే—వాడికి—వాడు—వాడితో అది—" అని తడువుకోసాగాడు నా మిత్రుడు.

"పోనీ, హాయిగా బ్రహ్మచర్యం ఆచరించి ఇంతపరమైనా సంపాదిస్తుంది!" అన్నాను.

"ఎంత అన్యాయం!"

"ఏమిటా అన్యాయం? నన్ను చూసి ఎవరూ జాలిపడరేం? నేను రోజూ చేసేది బ్రహ్మచర్యం కాదూ?" అన్నాను.

కాని, పంకజాక్షి బ్రహ్మచర్యం చెయ్యలేదు. ఆ మాటకొస్తే నేనూ చెయ్యలేదు. కామేశ్వర్రావు నాతో మాట్లాడటం మానేశాడు—బొత్తిగా కాదు, వెనకటి మాదిరిగా.

పరస్త్రీ గమనం పాతకమనీ, పరపురుష గమనంకూడా అటువంటిదేననీ కామేశ్వర్రావు నాకు వినపడేటట్టు అప్పుడప్పుడూ అంటూ వచ్చిన మాటల్నిబట్టి నేను గ్రహించగలిగాను.

నేను చాలావరకు కామేశ్వర్రావు వైఖరి సహించి ఊరుకున్నాను గాని అది రానురాను దుర్భరమయింది.

"ఒరే, కామయ్యా, నువ్వు కొందరు సోషలిస్టులల్లే మాట్లాడకు, నాకు బాగుండదు" అన్నాను.

"సోషలిస్టులకేం?" అన్నాడు కామయ్య పళ్లబిగబట్టి.

"అది నీకు చాలా అప్రస్తుతం. నువు సోషలిస్టువా?"

"కాను, నువ్వే నన్ను సోషలిస్టన్నావు."

"నే నన్లేదు. సోషలిస్టల్లే అన్నాను."

"సోషలిస్టు లెట్లా మాట్లాడతారు?"

"నీమల్లే."

"నేనెట్లా—"

"సోషలిస్టల్లే."

"నేను సోషలిస్టల్లే మాట్లాడటం లేదు." అన్నాడు కామేశ్వర్రావు ఒకక్షణం ఆలోచించి.

"ఐతే ఎవరల్లే మాట్లాడతావు?" అన్నాను. దాంతో కామయ్య చిత్తయినాడు.

వాదనలో గెలిచానన్నమాటేగాని కామయ్య చెప్పింది నిజమేనని నాకుకూడా తెలిసివచ్చింది; ఎవరూ లేరనుకుని కామయ్యగాడు పంకజాక్షి బుగ్గగిల్లటం నాకంట పడినప్పుడు.

అటుతరవాత పంకజాక్షి నన్ను చూసి నవ్వినప్పుడు నేను తిరిగి నవ్వలేదు. అది మొహం చిట్లించి, తల విసిరి. జడ ఝాడించి నామీద ఆగ్రహం విసిరింది. దాంతో నాకణత పగిలింది.

"ఒరే, కామయ్యా!" అన్నాను సౌమ్యంగానే.

"నేను నీ అంత దొంగస్వాములార్నికాను. ఆడది రంకుతనం చేస్తే, హరిహరీ అని చెవులు మూసుకోను. కాని, రంకుతనంలోకూడా ఒక నియమం ఉండాలి. ఎవడైనా ఒకడు—"

"ఒకడో, ఇద్దరో! అట్లా నియమంగా ఉండటం మంచిది! చెప్పు, చెప్పు!" అన్నాడు కామయ్య.

నా కోపంవచ్చి. వాడితో తాత్కాలికంగా మాట్లాడటం మానేశాను.

తరవాత కొన్నాళ్లకు కామయ్య నాతో రాజీకి వచ్చాడు.

"ఒరే, పంకజాక్షి, చూశావా ? మరీ అన్యాయమై పోతున్నది."

"పోనీ మనకెందుకు ?" అన్నాను.

"ప్రతి విషయంలోనూ మనం అట్లా ఉదాసీనంగా ఉండబట్టే సంఘం ఈ విధంగా అఘోరిస్తున్నది. మన సుబ్రహ్మణ్యాని కెంత అప్రతిష్ఠో చూడు. ఫలాని వాడి చెల్లెలు—"

మే మిద్దరమూ పోయి సుబ్రహ్మణ్యాన్ని హెచ్చరించాము.

"ఇంకోరు చేసేపన్లకి నన్ను సిగ్గుపడమంటే నావల్ల కాదు. నా సిగ్గంతా నేను చేసేపనికే చాలీ చాలకుండా వుంది" అన్నాడు వాడు. వాడు లెక్కల బియ్యేలెండి.

మొదట మొదట పరిసిపోయింది కాని కాలక్రమాన పంకజాక్షి అల్లరిపాలయింది. ఒకటి రెండుసార్లు పంకజాక్షిని పట్టుకున్నారు. ఒకసారి దానికి శాస్తికూడా చేశారు. చావగొట్టి మూలగదిలో కూర్చోబెట్టి బయటికి రానివ్వలేదు.

"అంతే కావాలి !" అన్నాడు కామయ్య.

"నా కళ్లు హారతికర్పూరం పెట్టినట్టు చల్లగా ఉన్నై" అన్నాను. కామయ్య చూడకుండా కళ్లు తుడుచుకున్నాను.

అటుతరువాత పంకజాక్షిని పట్ట పగ్గాలు లేకపోయినై. దాని మొగుడికి జరిగిన శిక్షే దానికీ జరిగింది. ఇంకా అంతకన్నకూడా ఎక్కువే జరిగింది, ఆడది గనక.

"చూశావా, పంకజాక్షి పాపఫలం ఎట్లా అనుభవిస్తున్నదో !" అన్నాడు కామయ్య.

"పెద్ద వాళ్లూరికే చెప్పారుట్రా ?" అన్నాను.

"అంతే కావాలి దానికి !" అన్నాడు కామయ్య.

"ఆ మాట అనకు. నాకు చాలా కష్టం వేస్తుంది" అన్నాను.

కామయ్య నా కేసి ఆశ్చర్యంగా చూశాడు.

"ఇంకా అంతకంటె పదింతలయినా పాపంలేదు" అన్నాను.

కామయ్య తృప్తిపడ్డాడు.

పాపఫలం అనుభవించడం పూర్తి అయిన తరువాత పంకజాక్షి పవిత్రమైన ఆత్మమాదిరిగా తళతళ లాడసాగింది, అసలే అందగత్తె, ఇప్పుడు తేరి చూడరానిదై పోయింది.

ఈ సంగతి కామయ్యకూడా గమనించాడు కామాలు. ఒకనాడు నాతో తనంతట తనే అది కాస్తా బయటపెట్టాడు.

"నేను నీ వెధవనీతే విని చెడ్డాను!" అని కామయ్య నిట్టూర్పు విడిచాడు.

పంకజాక్షికి తనహృదయం అర్పించడానికి వాడు చేసే ప్రయత్నాలు నేను గ్రహించగలిగాను. నేను గమనించినంత వరకు అది వాడి వేడికి కరగలేదు.

ఆ సంగతి వాడే నాకు చెప్పాడు.

"పంకజాక్షి పతివ్రతలకన్నా పాడుగా తయారయింది. అయినా నువు కూడా కదిలించి చూడు! ఏం జరిగిందో మాత్రం నాతో చెప్పు!" అన్నాడు కామయ్య.

రెండు రోజులైన తరవాత కామయ్య మళ్ళా నాతో ఈ ప్రస్తావన ఎత్తినప్పుడు "లాభంలేదురా కామయ్యా! ఇప్పటి పంకజాక్షిని చూసి ఆకాశంలో అరుంధతికూడా బయటికి రావటం లేదు" అన్నాను.

"మొగుడి దగ్గిరికి పోతుందిట్నా?"

"పోదుట."

"ఈ మొగుడులేని పాతివ్రత్యం చూస్తే నాకు మండిపోతుంది" అన్నాడు కామయ్య. "ఏం చేస్తుందిటా?"

"నేను చెప్పిన బ్రహ్మచర్యమేమో!" అన్నాను.

"నీ మాటంటే దాని కంత గురేం?" అన్నాడు కామయ్య.

తరవాత ఒక నెలకు పంకజాక్షి మాయమయింది. మరి రెండు రోజులకు తెలిసింది, పంకజాక్షి ఎవరితోనో లేచిపోయిందని. ఆయన ఎవరో డిప్టీకలెక్టరు. భార్యపోయిందట. నడి వయస్సు వాడుట.

"ఆయనకూ దీనికీ ఎట్లా లంగ రందిందో నేనూహించుకోలేకుండా వున్నాను." అన్నాడు కామయ్య.

నేను మాట్లాడలేదు.

"ఇక దాని పాట్లు కుక్కలూ నక్కలూ పడవు" అన్నాడు కామయ్య తన దివ్యదృష్టితో చూసి.

"ఇది అదివరకు మాట. ఇక కుక్కలూ, నక్కలూ పడేపాట్లు అది పడదు." అన్నాను.

"నీ కెట్లా తెలుసు ?"

"నీ కెట్లా తెలుసూ, అది పడే పాట్లు కుక్కలూ నక్కలూ పడవని ?"

"ప్రశ్నకు ప్రశ్నవెయ్యకు !"

"నువు కాంగ్రెసు వాళ్లల్లే మాట్లాడకు" అన్నాను.

"కాంగ్" — నా కేసి ఒక్కసారి చూసి బుద్ధిమార్చుకుని కామయ్య విషయంకూడా మార్చాడు.

"ఆ డిప్టీ కలెకటేరు ముసిలివాడై ఉంటాడు."

"కట్టుడు పళ్ళుట" అన్నాను.

"కోతి అయివుంటాడు" అన్నాడు కామయ్య.

"నేనది ఒప్పుకోను. రెండూ ఇవ్వటం అన్యాయం. వాడికి ముసలి తనమన్నా ఇద్దాం, లేదా కురూపి తనమన్నా ఇద్దాం. రెండూనా ?" అన్నాను.

"రెండూనూ !" అన్నాడు కామయ్య ఖచ్చితంగా.

"పోనీ, వోటుకు పెడదాం తీర్మానాన్ని" అన్నాను.

"చాలా అనవసరం, ఆ డిప్టీ....దాన్ని రోజూ చంపుకు తింటాడు. వాడు చావగానే దానిపాట్లు కుక్కలూ నక్కలూపడవు" అన్నాడు కామయ్య.

"పడతై." అన్నాను.

"నీకంతా వేళాకోళంగా వుంది." అన్నాడు కామయ్య.

"నీకే వేళాకోళంగావుంది. ఆడిప్టీ....వాడు పదివేల ఇన్సూరెన్సు పాలసీ పంకజాక్షికి ఎసైను చేశాట్ట!"

"నీకెట్లా తెలుసు ?"

"చెయ్యలేదని నీకెట్లా తెలుసు ?" అన్నాను.

"నీతో మాట్లాడటం నాదే బుద్ధిపొరపాటు!" అన్నాడు కామయ్య.

"ఉండుండు. ఈ ఒక్క ముక్కా విని నాతో మాట్లాడటం మాని వెయ్యి. పంకజాక్షి నాకు ఉత్తరం రాసింది. రేపాదివారంనాడు నిన్నూ నన్నూ బయలుదేరి రమ్మంది. వాళ్లింట్లో రెండురోజులుండి పొమ్మన్నది."

"నీకు రాసిందా ?"

"ఇదుగో ఉత్తరం."

"నాకెందుకు రాయలేదూ?" అన్నాడు కామయ్య.

"రేపువెళ్ళి స్వయంగా కనుక్కుందాం." అన్నాను.

రాను రానంటూనే కామయ్య నాతో బయలుదేరాడు పంకజాక్షినీ, డిప్టీకలెక్టరునూ చూడటానికి.

పంకజాక్షి ఇల్లు వైభవంగా వుంది. పదమంది నౌకర్లూ, పెద్దమేడా, కుర్చీలూ, ఇంటోనే క్రోటన్లూ, వాకిళ్ళకూ కిటికీలకూ అందమైన పరదాలూ అవీను. డిప్టీకలెక్టరుగారి డబ్బంతా ఇదేవాడటం. ఆయన ముప్ఫయిరెండేళ్ళవాడు, అంత అందమైనవాణ్ణి నేనుచూడలేదు. అతనూ, పంకజాక్షి పక్కపక్కనే నిలబడితే రాజూ, రాణీ అల్లే ఉన్నారు. అతను పంకజాక్షిని పువ్వుల్లోపెట్టి పూజిస్తున్నాడని రుజువయింది. వాళ్లిద్దరూ క్షణానికోసారి కీచులాడుకోవటం చూస్తే కామయ్యకు ముచ్చటెయ్యలేదు.

మేం వెళ్లేటప్పటికి డిప్టీకలెక్టరుగారు ఒకనిక్కరూ, బనీనూ వేసుకుని లోడీలు తిప్పుతున్నాడు. అతనికండరాలు సముద్రపు అలలల్లే తిరుగుతుంటే కామయ్య కళ్లుతిరిగినై.

అతను పంకజాక్షితో మాట్లాడినట్లు మాతో మాట్లాడలేదు. ఎట్లాగైనా మాదగ్గర కాస్త హోదా కనబరిచాడు. పంకజాక్షిమాత్రం మాతో మామూలుగానే మాట్లాడింది.

మేమక్కడవున్న రెండురోజులూ చాలా హాయిగా గడిచినై. మేం వచ్చేసేటప్పుడు డిప్టీకలెక్టరుగారు మా ఇద్దరిచేతులూ మథించి, నాతో "మీ ఉపకారం ఎన్నటికీమరవను. మీరు అప్పుడప్పుడూ వస్తూఉండండి" అని లాంఛనంగా అన్నాడు.

బయటికి రాగానే కామయ్య "నువ్వాయనకు చేసిన ఉపకారమేమిటో కాస్త చెబుతావా?" అన్నాడు.

"పంకజాక్షి ఆయనతో లేచిపోవటానికీ నాకూ ఏమీ సంబంధం లేదు" అన్నాను.

"ఆసంగతి తెలుస్తూనేవుంది. ఆవిషయం నీతో దీర్ఘంగా మాట్లాడాలి పద!" అన్నాడు కామయ్య.

"నువ్వుపో, నేను నీవెంటరాను. నేను తరవాత బండికి వస్తాను." అన్నాను.